

Hitoktatók továbbképzése a Kaposvári Egyházmegyében

2015. október 19. hétfő 13:38

Továbbképzésre gyűltek össze Kaposváron az egyházmegye hitoktatói október 18-án. A hagyomány szerint püspöki szentmisével kezdődött a nap, melyen Balás Béla főpásztor szólt a résztvevőkhöz.

A megyéspüspök Szent Ignác példáját idézte fel, akit alaposan meghurcoltak a hite miatt, de találékonyan ezt használta fel arra, hogy levelet csempésszen ki a híveknek. Néha az üldöztetés, szenvedés ad alkalmat a hithirdetésre. Fontos, hogy álljunk készen, legyen mondanivalónk és saját eszköztárunk az igehirdetésre, a tanításra.

A szentmise után a délelőtti programot Antal Ilona veszprémi hitoktató vezette. A *Mi így csináljuk – én így csinálom* című előadáson arra a kérdésre próbált választ adni, hogy a Veszprémi Főegyházmegyében milyen a hittantanítás gyakorlata.

A hitoktató és hittanos kapcsolatának függvénye a jó hittanórai légkör – hangzott el. Elrettentő példaként a farizeus és vámos példabeszédének megfelelő farizeusi hitoktató szerepelt. A magvetőről szóló evangéliumi részlet alapján a hittanosok hozzáállására kaptak példát a tanárok. Mi magunk is vegyük figyelembe a „talaj-előkészítés” szükségességét, de néha a hittanosainkat is szembesítsük személyes hozzáállásuk felismerésével – javasolta Antal Ilona.

A kötelező hit- és erkölcstanoktatás bevezetése komoly kihívás mindannyiunk számára – fogalmazott az előadó. Az mindenképpen látszik, hogy a hit melletti döntés áldozatát nem tudjuk megspórolni. Korábban a fakultatív hitoktatás lehetősége már egyféle szelekciót jelentett: aki hittanra jött, lemondott játékidőről, szakköréről a hittan, a hite miatt. Ma a hit- és erkölcstanórák kötelező látogatása nem jelent áldozatot, ugyanakkor nem is igényel döntést a hit mellett. Nehezíti a helyzetet, hogy az iskolai hitoktatásnak nem feltétele a szentmisére járás, ugyanakkor elsőáldozó, bérmálkozó az lehet, aki jár szentmisére, aki fontosnak tartja a hit szerinti életet. Ha többféle hittanosunk van, milyen hittanórát tartunk, hogyan érhetjük el őket, a szentségre készülőt és a csak érdeklődőt is? – vetődött fel a kérdés. Szabhatunk-e feltételt, vagy engedhetünk mindenkinek? Ez a kérdés ebben az évben különösen is aktuálissá válik. A válasz megtalálása nem lesz könnyű, és egyházmegyénként másképpen keresik a megoldást – derült ki az előadásból.

A szünet után Világos Krisztián, a Kaposvári Egyházmegye Hitoktatási Központjának tagja hívta fel a figyelmet az iskolai naplóvezetés kérdésére. Az iskoláknak lenne kötelességük az előírás szerinti napló biztosítása, de ha nem adnak, a hitoktatók feladata beszerezni és pontosan vezetni azt – emlékeztetett. A Veszprémi Főegyházmegyében tavaly óta „naplókiegészítő lap” van érvényben, amelyet az iskola igazgatója hitelesít, és ebben adják le a hitoktatók az osztályfőnökök számára az osztálynapló vezetéséhez szükséges információkat. Az osztálynaplóba a hitoktatók a törvény szerint semmit sem írhatnak, még osztályzatokat sem. Az egyházi hittanos napló az alapvető dokumentumuk, ami tanmenetet, haladási részt és személyes adatokat, előmenetelt, megjegyzéseket tartalmaz. Ezt viszont csak az egyház ellenőrizheti. A kiegészítő lap hivatott áthidalni a hittanos napló és osztálynapló közötti átmenetet.

A törvény szerinti, az új helyzetnek megfelelő csoportnapló jelenleg nincs. Ugyanígy nem megoldott az értékelés ügye. A vonatkozó törvény értelmében az erkölcsstan/hit- és erkölcsstan tantárgyat úgy kell értékelni, ahogyan a többi tantárgyat, szöveges értékeléssel vagy érdemjeggyel. A Kaposvári Egyházmegyében egyelőre nincs egységes, központilag ajánlott szóbank a szöveges értékeléshez, így az iskolák minél egyszerűbben próbálják megoldani a helyzetet. A Veszprémi Főegyházmegye tapasztalata az, hogy sok iskolában örömmel fogadták a központi szóbankot, amelyhez hasonló ajánlást a Pécsi Egyházmegye szintén kiadott.

A tapasztalatok szerint ezek az adminisztratív problémák alulról jövő kezdeményezésként nem oldhatók meg. Ráadásul fontos lenne, hogy ne az igazgató és hitoktató feszültségeként jelentkezzenek. A Veszprémi Főegyházmegyében ezt úgy oldották meg, hogy a hitoktató nem vitatkozik az igazgatóval, hanem jelenti a gondot saját felettes hatóságának, és tanácsot kér. Ez az iskolák felé is jelzés, hogy nincs egyedül „harcaiban” a hitoktató.

A résztvevők az adminisztratív kérdések után egy diaösszeállítás segítségével tekintették át a kétezer éves egyház hitoktatási tapasztalatát.

Fotó: Hunyadi László

Kiss Iván/Magyar Kurír